

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Θρήσκευμα και αστυνομικές ταυτότητες

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

- **Θρήσκευμα και αστυνομικές ταυτότητες.**

Τὴν ἀνοιξιν τοῦ 2000 ἐξ ἀδοκίτου κυβερνητικῆς ἀποφάσεως περὶ μὴ ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάματος εἰς τὶς ἐκδιδόμενες νέες ἀστυνομικὲς ταυτότητες ἀνέκυψεν ὀξυτάτη ἀντιπαράθεσις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Ακαίρως καὶ ἀτόπως, ἀφοῦ, ἐκτὸς δογματικῶν ἰδεολογικῶν ἀγκυλώσεων, δὲν συνέτρεχε κανένας ἀπολύτως λόγος ἀνατροπῆς τῆς ἀνέκαθεν καὶ ἀδιαλείπτως ἰσχυροῦσης πρακτικῆς τῆς ἀναγραφῆς καὶ τοῦ θρησκευάματος εἰς τὶς ἀστυνομικὲς ταυτότητες. Ἐνῶ ἐξ ἄλλου καὶ καμμία διεθνῆς ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεώς του ὑποχρέωσις ἔναντι οἰουδήποτε, φέρ' εἰπεῖν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, δὲν ἐβάρυνε τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ γεγονός, ὡς ἦτο ἐπόμενον, προεκάλεσε τὴν ἄμεσον ἀντίδρασιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ συγκίνησιν εἰς εὐρύτατα στρώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐκδηλώσαντος παντοιοτρόπως, καὶ δι' ὀγκωδεστάτων συγκεντρώσεων, τὴν πρὸς τὸ μέτρον ἀντίθεσίν του.

Ἐσφαλμένα καὶ ἀθεμελίωτοι ἐκατέρωθεν τοποθετήσεις καὶ ἐνέργειαι συνεσκότισαν τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος καὶ ἠμπόδισαν τὸν ἀντικειμενικὸν καὶ νηφάλιον προβληματισμόν. Ὁ ὁποῖος καὶ ἐπιβάλλεται πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου ἐθνοβλαβοῦς ρήξεως εἰς τὰς παραδοσιακῶς ἀρμονικὰς σχέσεις μεταξύ Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Εἰς αὐτὸ ἀπέβλεψε καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ καταχωριζομένη δημοσίᾳ δήλωσις:

Νέα Πεντέλη, 8^η Ἰουνίου 2000.

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν :

« Ἐνῶ ἡ χώρα μας ἀντιμετωπίζει σοβαρώτατα προβλήματα ἐν ὄψει καὶ τῶν διαγραφομένων κοσμογονικῶν καὶ διὰ τὴν γεωγραφικὴν μας περιοχὴν ἐξελίξεων, ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἐπὶ ἑβδομάδες τώρα σύρεται σὲ μιὰ ἀνωφελῆ ἀντιπαράθεσι μετ' ἐπίκεντρον τό, ἀδοκητῶς καὶ τοῦλάχιστον ἀνεπικαίρως ἀνακῦψαν, θέμα τῆς ἀναγραφῆς ἢ μὴ τοῦ θρησκευάματος εἰς τὶς νέες ἀστυνομικὲς ταυτότητες. Νηφαλιότης καὶ σύνεσις ὑπαγορεύουν τὴν συνειδητοποίησιν ἀπὸ ὅλους ὠρισμένων ἀπροσμαχῆτων ἀληθειῶν.

α) Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἀνέκαθεν τὸ θρήσκευμα ἀποτελοῦσε ἓνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοσυστασίας. Αὐτὸς ὁ πατὴρ τῆς Ἱστορίας Ἡρόδοτος ἐπισημαίνει τοῦτο, λέγων διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπὶ λέξει (Ἱστορίαι VIII 144), ὅτι «τὸ ἑλληνικόν, ἐὸν ὁμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

καὶ *θεῶν ἰδρύματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι, ἡθεὰ τε ὁμότροπα*». Καὶ αὐτὸ ἐπαληθεύεται καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῶν αἰώνων, πού ἠκολούθησαν μέχρι σήμερα. Ἀρκεῖ ἡ ὑπόμνησις, ὅτι τὸ ἔθνος μας κατώρθωσε νὰ ἐπιβιώσῃ κατὰ τοὺς μακροὺς μαρτυρικοὺς αἰῶνες τῆς δουλείας (λατινοκρατίας καὶ τουρκοκρατίας) κατ' ἐξοχὴν χάρις εἰς τὴν θρησκευτικὴν του διαφοροποίησιν ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς, ἡ ὁποία καὶ ἠμπόδισεν ἐκτεταμένες ἐπιμειξίες καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν ἀφομοίωσιν τοῦ ἀπὸ αὐτοῦς. Μὴ ξεχνᾶμε ἀκόμη, ὅτι τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 οἱ ἀγωνισταὶ ἐκεῖνοι διεξήγαγον, ὅπως οἱ ἴδιοι εἰς ἀπομνημονεύματά των ἀναφέρουν, «για τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν». Ἀλλὰ καὶ πλέον προσφάτως, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πατέρων μας, οἱ ξένες εἰς βάρος τῆς, ἐλληνικῆς ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια, Μακεδονίας βλέψεις ἐμεθοδεύθησαν μὲ ἀφετηρία τὸ βουλγαρικὸ σχίσμα καὶ ἔρεισμα τὴν θρησκευτικὴν διαφοροποίησιν μεταξὺ Πατριαρχικῶν, πού ἐπέμειναν εἰς τὴν ἐλληνικότητά των, καὶ τῶν ὁπαδῶν τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας · διαφοροποιήσις, ἡ ὁποία καὶ ὠδήγησεν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἀφελληνισμοῦ διὰ τῆς συστηματικῆς ἐξοντώσεως ἀπὸ κατευθυνομένους κομιτατζήδες τῶν προϋχόντων κάθε χωριοῦ (: Προέδρου τῆς Κοινότητος, Παπᾶ καὶ Δασκάλου) καὶ ἔτσι ἐξηναγκασμένης διὰ τῆς τρομοκρατίας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν, ὅποτε καὶ θὰ ἐνεφανίζετο ἡ Μακεδονία ὡς βουλγαρικὴ, ἐπιδίωξις, ἡ ὁποία τελικῶς ἐναυάγησε χάρις εἰς τὸν περίλαμπρον Μακεδονικὸν Ἀγῶνα καὶ τὸ ἀδάμαστον ἐλληνικὸν φρόνημα τῶν γηγενῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας.- Ἐπομένως **μόνον ἀνιστόρητοι καὶ ἀμαθεῖς ἢ καὶ δογματικῶς ἐμπαθεῖς εἶναι δυνατόν, νὰ ἀρνοῦνται** τὴν ιδιότητα τοῦ θρησκευματοῦ ὡς στοιχείου τῆς ἐθνικῆς μας ιδιοσυστασίας. Πρᾶγμα ἄλλωστε πού ἀνταποκρίνεται καὶ πρὸς στοιχειώδη κοινωνιολογικὴ διαπίστωσι, κατὰ τὴν ὁποία τὸ θρησκεύμα, τὸ ὁποιοδήποτε θρησκεύμα, ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τοὺς ἐξέχοντες κοινωνικοὺς παράγοντες, ἴσως καὶ τὸν ὑπέρτερο, διαχρονικῶς καὶ εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη.

β) Ἀλλὰ ἰσοσθενῆς πρὸς τὴν ἀνωτέρω εἶναι καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅτι **μόνον ἡ Πολιτεία δικαιούται νὰ καθορίσῃ τις σχέσεις τῆς πρὸς τοὺς πολίτες, ἐπομένως καὶ τὸ τί θὰ περιλαμβάνουν ἀναφερόμενα εἰς αὐτοὺς δημόσια ἔγγραφα, ἄρα καὶ οἱ ἀστυνομικὲς ταυτότητες**. Καὶ ἡ καταφανὴς αὕτη ἀλήθεια δὲν χρειάζεται ἄλλη στήριξι. Ἀντιθέτως **ἀποδυναμώνεται μὲ τὴν ἐπίκλησιν ἀμφιβόλων θέσεων**, ὡς περὶ τῆς, δῆθεν, ἀντισυνταγματικότητος τῆς ὑποχρεωτικῆς ἢ καὶ προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματοῦ εἰς τις ἀστυνομικὲς ταυτότητες, ἢ καὶ αὐτοφῶρος ψευδῶν ἐπιχειρημάτων, ὅπως ὅτι ἡ ἀπάλειψις τοῦ θρησκευματοῦ ἀποτελεῖ, δῆθεν, ὑποχρέωσιν ἐκ τῆς

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

συμμετοχῆς μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν, ἢ ὅτι ἡ ἀναγραφή του καθιερώθη εἰς τὴν χώραν μας, δῆθεν, κατὰ τὴν περίοδον τῆς γερμανικῆς κατοχῆς ! Σχετικῶς, ἄς ὑπομνησθῆ, ὅτι ἀνεκαθεν τὰ ἀπογραφικὰ δελτία, ἀνεξαίρετως εἰς ὅλες τὶς ἐπίσημες ἀπογραφὰς τοῦ πληθυσμοῦ, διαλαμβάνουν καὶ εἰδικὴν περὶ τοῦ θρησκευματος μνείαν.

Καὶ φυσικὰ κανένας δὲν ἐκινδύνευσε ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ αἰτίας τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων, χωρὶς βεβαίως καὶ νὰ ἐπιτρέπεται ἢ, κατ'ἐπίκλησιν αὐτῶν, παραβίασις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κειμένων νόμων (ὅπως ἀπὸ τοὺς Ἰεχωβάδες, ὅταν ἤρνούντο νὰ πάρουν ὅπλα, δηλαδὴ οὐσιαστικῶς τὴν στράτευσιν). Ἀντιθέτως μάλιστα οἱ θρησκευτικὲς μειονότητες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔτυχαν κάθε προστασίας καὶ τυγχάνουν πάντοτε εὐνοϊκῆς μεταχειρίσεως. Ὅπως συνέβη κατὰ τὴν περίοδον τῆς τριπλῆς ξένης (γερμανο-ἰταλο-βουλγαρικῆς) κατοχῆς μὲ τοὺς Ἑβραίους, ἀρκετοὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐσώθησαν, ἀπὸ τὴν χιτλερικὴν ἰδίως θηριωδίαν, χάρις εἰς τὴν ἄκρως ἐπικίνδυνην εὐτολμίαν καὶ τὰ ἐνεργήματα Ὁρθοδόξων συμπολιτῶν των, καὶ αὐτοῦ τοῦ τότε Πρωθυεράρχου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀειμνήστου Δαμασκηνοῦ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία μεταπολεμικῶς ἐξαιρέτως εὐηργέτησε τοὺς Ἑβραίους, ὡς ὅταν π.χ. μὲ τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον ὑπ' ἀριθ. 846 ἔτους 1946 κατήργησε τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἀπολεσθέντων μὲ τοὺς φυλετικὸς διωγμούς, χωρὶς νὰ ἀφήσουν κληρονόμους, Ἑβραίων καὶ ὠρισεν, ὅτι οἱ περιουσίαι των περιέρχονται ὄχι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅπως γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας πολίτες, πού ἀποθνήσκουν χωρὶς κληρονόμους, ἀνεκαθεν ἰσχυε καὶ ἰσχύει, ἀλλὰ εἰς τὸν, εἰδικῶς συσταθέντα, Ὀργανισμὸν Περιθάψεως καὶ Ἀποκαταστάσεως Ἰσραηλιτῶν Ἑλλάδος (Ο.Π.Α.Ι.Ε.), μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ὀλίγοι διασωθέντες Ἑβραῖοι νὰ καρπωθοῦν ἔτσι οὐσιαστικῶς τὶς περιουσίαις πάμπολλων ἐξοντωθέντων ὁμοθρήσκων των. Ἐπίσης, δείγματα ἐπισήμου εὐνοίας ἔχομεν καὶ ἔναντι τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητος, ὡς ὅταν ἐπιτρέπεται ἢ κατ' ἐξαίρεσιν εἰσαγωγή μουσουλμανοπαίδων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Πανεπιστήμια, χωρὶς δηλαδὴ νὰ ὑποβάλλονται εἰς τὶς αὐτὰς μὲ τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις.

γ) Ἄς παύσῃ λοιπὸν τὸ καταγέλαστο παραμῦθι, ὅτι δῆθεν μὲ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὶς ἀστυνομικὰ ταυτότητες παραβιάζονται «προσωπικὰ δεδομένα» (ὡς ἔάν οἱ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις τῶν πολιτῶν διετηροῦντο μυστικὰς καὶ μὲ τὴν ἀναγραφὴν μόνον θὰ

ἀπεκαλύπτοντο !) καὶ ἀκόμη, ὅτι διὰ τῆς μὴ ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος ἀποφεύγονται διακρίσεις, δῆθεν, εἰς βάρους ἀλλοδόξων (μὴ Ὁρθοδόξων).

Ἀπλούστατα ἡ μὴ ἀναγραφή ἀποτελεῖ ἐπιλογὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ Πολιτεία, διὰ τῶν νομίμως συντεταγμένων καὶ λαοπροβλήτων ὀργάνων της, ἐν δικαίωματι προκρίνει. Πρὸς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ἐπιλογὴν ἡμπορεῖ οἰοσδήποτε Ἕλληνας πολίτης νὰ ἔχη ἀντιρρήσεις, ἐπομένως καὶ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ ταγοί. Ἀλλὰ οἱ πολιτικὲς ἐπιλογές μόνον πολιτικῶς ἐλέγχονται καὶ τελικῶς διὰ τῆς λαϊκῆς, κατὰ τὶς ἐκλογές, ψήφου. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μας ὡς ὀργανωμένη ὄντοτης, ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου δὲν ἔχει λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος. Καὶ ἐκκοσμικεῖ πολιτικοποιούσα τὴν ἀποστολὴν της, ὅταν κατέρχεται διὰ τὸ προκείμενον θέμα εἰς ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν Πολιτείαν. Καὶ ὅταν μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὀδηγεῖ πιστοῦς της, ἔστω ἀθελήτως, εἰς τὸν ὀλισθηρὸν δρόμον τῆς πολιτικῆς ἀνυπακοῆς. Ἡ ὁποία καὶ πρὸς Ἱερὰ κείμενά της εὐθέως ἀντιτίθεται. Καὶ ἐπὶ πλέον, δὲν ἔχει διέξοδον, ἀφοῦ ἡ πρὸς τὴν Πολιτείαν ἀντιπαράθεσις ἀναμφιβόλως καὶ ἀναποτελεσματικὴ θὰ ἀποδειχθῆ καὶ τελικῶς ἴσως τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία μόνον νὰ βλάψῃ.

δ) Ἡ ἐθνικὴ μας ἰδιοσυστασία δὲν θίγεται καὶ δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τὴν μὴ ἀναγραφήν τοῦ θρησκευματος εἰς τὶς ἀστυνομικὲς μας ταυτότητες. Ὅσοι ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ἐθνικὴν μας ἐπιβίωσιν δι' ἄλλα ἄς μεριμνήσουν. Νὰ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τῆς γλωσσικῆς μας παρακμῆς καὶ τῆς ἱστορικῆς μας ἀμνησίας, πὺν συστηματικῶς καὶ προγραμματισμένως ἀπὸ δεκαετιῶν ἤδη, μὲ τὴν νομοθετικὴν δολοφονίαν τῆς εὐλογημένης ἑλληνικῆς μας γλώσσης καὶ τὴν ἠθελημένην διαστροφὴν τοῦ ἱστορικοῦ μας παρελθόντος, χαλκεύονται. Καὶ πὺν ἀποτελοῦν τὸν πραγματικὸν ἐθνικὸν μας κίνδυνον, ὄντος δεδομένου, ὅτι ἐθνικὲς κοινότητες, πὺν χάνουν τὴν γλῶσσαν των καὶ ξεχνοῦν τὴν Ἱστορίαν των, βαθμηδὸν ἐξαφανίζονται.

Καὶ ἡ ἀνέγερσις μουσουλμανικοῦ τεμένους εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πρωτευούσης ἀδίκως ἐπισύρει ἐπικρίσεις. Ἡ ἀνεξιθρησκεία εἶναι στοιχεῖον τοῦ πατρογονικοῦ μας πολιτισμοῦ. Ἦδη εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὑπῆρχε βωμὸς «τῶ ἀγνώστῳ θεῶ». Τὸ ἐν προκειμένῳ συζητήσιμον, καὶ αὐτὸ ἐπὶ πολιτικοῦ μόνον – διακρατικοῦ - ἐπιπέδου, ἡμπορεῖ νὰ εἶναι μόνον ἡ ἐκ μέρους μας ἐπίκλησις τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος. Τίποτε ἄλλο.-

Εὐχομαι ἡ λογικὴ καὶ ἡ σύνεσις νὰ πρῦτανεύσουν εἰς ὅλους. Διὰ νὰ μὴ ὀδηγηθοῦμε σὲ ἀνοήτους διχασμούς, οἱ ὁποῖοι ἡμπορεῖ τελικῶς νὰ ἀποδειχθοῦν ὡς σατανικῶς ἐπινοηθεῖσα αὐτοπαγίδευσις διὰ τὸν

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀποπροσανατολισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ἀληθινὰ του προβλήματα καὶ τοὺς ἀληθινούς κινδύνους, πὸν ἐπαπειλοῦν τὰ ἔθνικά μας δικαιώματα καὶ τὰ ἔθνικά μας συμφέροντα ».-

*Ἡ Ἰδιαιτέρα Γραμματεὺς
Κατερίνα Ε. Σαρτζετάκη*